

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi museoiden valtionosuuksista ja -avustuksista

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että valtionavustukset museoille muutetaan harkinnanvaraisista pääosin lakiin perustuviksi.

Maakuntamuseot ja aluetaidemuseot huolehtivat alueensa museotoiminnan keskuksina kulttuuri- tai luonnonperinnön tallentamis-, tutkimus- ja näyttelytoiminnasta sekä paikallismuseoiden neuvonnasta ja ohjauksesta. Maakuntamuseoiden ja aluetaidemuseoiden lisäksi ehdotetaan nimettäväksi valtakunnallisia erikoismuseoita huolehtimaan oman erikoisalansa tallentamis-, tutkimus- ja näyttelytoiminnasta sekä muiden museoiden ohjauksesta alansa liittyvissä asioissa.

Maakuntamuseoiden ja aluetaidemuseoiden ohella myös muut museoammattillisesti hoidetut museot voitaisiin ehdotuksen mukaan hyväksyä valtionosuuteen oikeutetuiksi.

Valtionosuuteen oikeutetuille museoille ehdotetaan myönnettäväksi sijaintikunnan kantokyluokan mukaan porrastettuna valtionosuutta vähintään 15 prosenttia ja enintään 42 prosenttia käyttömenoista, jotka on laskettu kaikkien valtionosuutta saavien museoiden käyttömenoista keskimäärin museoammattillista työntekijää kohti. Näihin menoihin ei kui-

tenkaan luettaisi kiinteistömenoja. Maakuntamuseoille ja aluetaidemuseoille ehdotetaan valtionosuus suoritettavaksi alueellisten tehtävien hoitamisen vuoksi 7 prosenttiyksikköä suurempana.

Valtionosuusjärjestelmän ulkopuolelle jääville museoille ehdotetaan myönnettäväksi harkinnanvaraista valtionavustusta.

Myös museotilojen hankinnasta, rakentamisesta ja peruskorjaamisesta aiheutuviin kustannuksiin voitaisiin ehdotuksen mukaan myöntää harkinnanvaraista valtionavustusta.

Valtionosuuksien ja -avustusten perusteet ja määräämismenettely on ehdotuksessa pyritty saamaan hallinnollisesti mahdollisimman yksinkertaisiksi. Tämän johdosta ehdotetaan museoiden ammattihenkilöä kohti laskettuun keskimääräiseen kustannukseen perustuvaa valtionosuutta sekä valtionosuuden suuruuden perusteiden määräämistä vuosittain etukäteen.

Esitys liittyy vuoden 1989 tulo- ja menoarvioesitykseen ja on tarkoitus käsitellä sen yhteydessä.

Esityksen mukainen valtionapujärjestelmä on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä joulukuuta 1989.

YLEISPERUSTELUT

1. Esityksen yhteiskunnallinen merkitys

1.1. Tavoitteet

Oman kulttuurin, historian ja luonnon sekä kansakunnan taloudellisten ja yhteiskunnallisten saavutusten tallentamista, tutkimista ja esittämistä pidetään yhteiskunnan perustehtävinä. Arkistoaineiston, tieteellisen kirjallisuuden sekä ääni- ja kuvamateriaalin osalta valtiolta huolehtii käytännöllisesti katsoen kokonaan näitä aineistoja tallentavien laitosten ylläpidosta. Tämän lakiehdotuksen tavoitteena on saattaa aineellista kulttuuri- ja luonnonperintöä tallentavien museoiden valtionapu pysyväle lakisääteiselle pohjalle ja antaa sitä kautta museoille mahdollisuus toimintansa pitkäjänteiseen kehittämiseen.

Museoille suoritettavat valtionavustukset ovat tähän asti olleet lainsäädännöllä järjestämittä. Avustuksia on harkinnanvaraisesti myönnetty pääasiassa tieteen, taiteen ja urheilun tukemiseen osoitetuista veikkauksen ja raha-arpajaisten voittovaroista. Kunnilla on ollut suurin taloudellinen vastuu maamme museolaitoksesta. Kunnat tulisivat edelleenkin vastaamaan suuresta osasta museoiden kustannuksista ja kunnilla tulee edelleen olemaan tärkeä tehtävä erityisesti paikallisen historian tallentamisen sekä omien kuntalaistensa viihtyvyyden ja palvelujen saannin osalta. Valtiovalan tulee kuitenkin huolehtia museolaitoksen yleisestä kehittämisestä.

1.2. Keinot

1.2.1. Kulttuuripoliittisen lainsäädännön uudistaminen

Opetusministeriössä on valmistunut työryhmen ehdotukset museoiden, orkestereiden ja teattereiden valtionosuuksista ja -avustuksista annettaviksi laeiksi. Viimeksi on vuonna 1984 valmistunut opetusministeriön kulttuuri- ja va-

paa-aikatoimen valtionosuustyöryhmän ehdotus laiksi kulttuuri- ja vapaa-aikatoimen valtionosuuksista ja -avustuksista. Kaikissa edellä mainituissa ehdotuksissa on tavoitteena ollut muun muassa eri kulttuuritoiminnan osa-alueiden valtionapulainsäädännön yhtenäistäminen. Tässä lakiehdotuksessa on mahdollisuuksien mukaan otettu huomioon nämä mietinnöt ja niistä saadut lausunnot.

1.2.2. Museolaitoksen kehittäminen

Maakunnallinen museojärjestelmä muodostaa alueellisten museokeskusten verkon. Nämä huolehtivat alueellaan toimivien paikallismuseoiden neuvonnasta ja ohjauksesta. Maakuntamuseoille ja aluetaidemuseoille on annettu museoviraston ja kyseisen museon välisellä sopimuksella myös eräitä valtiolle kuuluvia tehtäviä, jotka liittyvät esimerkiksi kulttuuriesineiden maastaviennin rajoittamiseen, rakennus- suojeeluun, muinaismuistojen suojeeluun, luonnonsuojeeluun tai valtion taideteosten hoitoon. Esityksessä ehdotetaan museoiden valtionavustuksen perusteista annetun valtioneuvoston päätöksen (404/79) perusteella nimettyjen maakunnallisten museoiden valtionavun saattamista lakisääteiseksi.

Opetusministeriön asettama erikoismuseo-työryhmä on ehdottanut valtakunnallisten erikoismuseoiden nimeämistä eräille merkittävimmille yhteiskuntamme toiminnan osa-alueille. Valtakunnallisten erikoismuseoiden tehtävänä olisi erikoisalanansa tallennus-, tutkimus- ja näyttelytoiminnan ohella antaa lausuntoja omaa alaansa koskevista kysymyksistä sekä neuvoa ja opastaa muita museoita alaansa liittyvissä kysymyksissä. Niiden toiminta tulisi ulottumaan koko maahan. Nämä museot on tarkoitettu ottamaan valtionavustusjärjestelmän piiriin siten, että opetusministeriö nimeää tulo- ja menoarviossa osoitettujen määrärahojen puitteissa museoviraston esityksestä museon valtakunnalliseksi erikoismuseoksi. Näin nimitetty

museo tulisi automaattisesti valtionosuuden piiriin.

Edellä mainittujen museoiden ohella valtionosuuden piiriin voitaisiin hyväksyä muukin museoammatillisesti hoidettu museo yllä kuvatuin menettelytavoin.

1.2.3. Valtionosuus- ja -avustusjärjestelmän menettelytavat

Useimmat maamme museoammatilliset museot ovat kuntien omistuksessa. Koska kuntien mahdollisuudet museoiden rahoittamiseen riipuvat niiden taloudellisesta asemasta, ehdotetaan, että valtionosuus porrastetaan kuntien kantokykyluokituksen mukaan.

Yksityisten yhteisöjen omistamat museot ovat kiinteistömenojen osalta varsin erilaisessa asemassa kuntien omistamiin museoihin verrattuna. Yksityisten museoiden kiinteistömenojen kattamisessa tulisi pyrkiä siihen, että kunnat avustaisivat toimialueellaan toimivia yksityisiä museoita kiinteistömenojen osalta vähintään samassa suhteessa kuin valtio avustaa niitä muiden käyttömenojen peittämisessä.

Lakiehdotus on pyritty rakentamaan hallinnollisesti yksinkertaiseksi ja joustavaksi. Valtionosuudet määrättäisiin edellisen vuoden keskimääräisten käyttökustannusten sekä kuluvan vuoden ja seuraavan vuoden kustannustason muutosta koskevan arvion perusteella. Samankaltainen menettely on nykyisin käytössä mm. peruskoulun, lukion ja kirjaston valtionosuuksia myönnettäessä.

2. Nykyinen tilanne ja asian valmistelu

2.1. Nykyinen tilanne

2.1.1. Lainsäädäntö

Maassamme ei ole museotoimintaa kokonaisuudessaan säätelevää lainsäädäntöä. Sen sijaan on annettu eräitä aineellisen kulttuuriperinnön tallentamiseen tähtäviä erityislakeja, joista tärkeimmät ovat muinaismuistolaki (295/63), rakennusuojelulaki (60/85) ja laki kulttuuriesineiden maastaviennin rajoittamisesta (445/78). Muinaismuistohallinto uudistettiin museovirastosta vuonna 1972 annetulla lailla (31/72). Vuonna 1979 on annettu valtioneuvos-

ton päätös museoiden valtionavustuksen perusteista.

2.1.2. Museolaitoksen nykytila

Yleisesti hyväksytyn määritelmän mukaan museo on pysyvä, yhteiskuntaa palveleva, yleishyödyllinen ja viranomaisten valvonnassa toimiva laitos, joka on säännöllisesti avoinna yleisölle ja jonka palveluksessa on museoammatillista henkilökuntaa ja joka tallentaa, säilyttää, tutkii ja pitää näytteillä tutkimusta ja opetusta varten aineellista todistusaineistoa luonnon ja ihmisen kehityksestä.

Maassamme on tällä hetkellä noin 700 museoksi kutsuttua laitosta, joista kuitenkin vain noin 100 täyttää edellä esitetyn määritelmän vaatimukset. Maamme museoista noin 630 on kulttuurihistoriallisia museoita, noin 50 taidemuseoita ja noin 20 luonnontieteellisiä museoita. Valtio omistaa museoista vajaat 10 prosenttia, kunnat noin 40 prosenttia sekä yhdistykset ja säätiöt noin 50 prosenttia.

Valtio on avustanut kunnallista ja yksityistä museotoimintaa pääasiassa veikkauksen ja raha-arpajaisten voittovaroista myönnettyillä harkinnanvaraisilla valtionavustuksilla. Vaikka näitä avustuksia on viime vuosina lisätty, ne ovat edelleen museotyön kokonaiskustannuksiin nähden melko vaatimattomia.

Maakunnallinen museotoiminta vakinaistettiin valtioneuvoston päätöksellä museoiden valtionavustuksen perusteista. Ensimmäiset maakuntamuseot ja aluetaidemuseot nimettiin tämän päätöksen nojalla vuonna 1980. Nimeytyille museoille on vuosittain myönnetty käytävissä olleiden määrärahojen rajoissa valtionavustusta maakunnallista museotoimintaa varten. Määrärahojen niukkuuden johdosta maakunnallisessa museotoiminnassa on käytännössä jouduttu rajoittumaan yhden tai kahden museoammatillisen koulutuksen saaneen työntekijän palkkaamiseen kuhunkin maakunta- tai aluetaidemuseoon.

Opetusministeriö on nimennyt 20 maakuntamuseota sekä 13 aluetaidemuseota, jotka lain voimaantullessa tulisivat valtionosuuden piiriin.

2.2. Valmisteluvaiheet ja -aineisto

Valtio on tukenut kunnallista ja yksityistä museotoimintaa harkinnanvaraisin valtionavustuksin jossain määrin jo 1920-luvulta alkaen. Kuitenkin vasta muinaismuistohallinnon organisointitoimikunnan mietinnössä (komiteanmietintö 1970:A 2) esitettiin tutkittavaksi kuntien ja yksityisten museoiden lakisääteisen valtionapujärjestelmän luomista.

Käsitellessään museovirastosta vuonna 1971 annettua lakiesitystä eduskunnan sivistysvaliokunta piti tärkeänä, että opetusministeriö kiirehtii museoiden valtionapua ja aluehallintoa koskevien säännösten valmistelutyötä (hall.es. 127/71 vp.). Valtioneuvosto asettikin välittömästi komitean, jonka tehtäväksi annettiin laatia ehdotus museovirastoon liittyvästä aluehallinnosta ja yksityisen museolaitoksen lakisääteisen valtionavun mahdollisesta järjestämisestä.

Museotoimen aluehallintokomitea esitti (komiteanmietintö 1973:13), että tulisi säätää laki, jonka mukaan valtio tukisi maan museolaitoksen toimintaa. Komitean laatiman ehdotuksen mukaan maakuntamuseoille ja valtakunnallisille erikoismuseoille olisi tullut myöntää valtionapua 50 prosenttia todellisista ja hyväksyttävistä lakiehdotuksessa mainituista menoista. Valtioneuvoston päätöksellä olisi erityisistä syistä voitu myöntää vastaavanlaatuista valtionapua myös muulle sellaiselle museolle, joka täyttää maakuntamuseon edellytykset. Edelleen komitea katsoi, että mikäli jonkin museon suoritettavaksi on sopimuksen perusteella luovutettu muutoin museovirastolle kuuluvia tehtäviä, olisi näiden tehtävien suorittamisesta aiheutuneet välittömät kustannukset korvattava kokonaan valtion varoista. Paikallismuseoiden toimintaa komitea ehdotti tuettavaksi lakimääräisellä harkinnanvaraisella valtionavulla.

Taidemuseoiden kehittämistavoitteita selvittänyt toimikunta päätyi mietinnössään (komiteanmietintö 1973:119) oleellisilta osin samankaltaisiin ehdotuksiin kuin museotoimen aluehallintokomitea.

Museotoimen aluehallintokomitean mietinnön ja siitä annettujen lausuntojen pohjalta valmisteltiin opetusministeriössä keväällä 1974 luonnos hallituksen esitykseksi museoiden valtionapulaista. Valtiontaloudellisista syistä lakiesitystä ei kuitenkaan tuolloin annettu.

Vuonna 1979 valtioneuvosto antoi päätöksen museoiden valtionavustuksen perusteista. Val-

tioneuvoston päätöksellä on ollut merkittävä kunnallista museotoimintaa aktivoiva vaikutus, mutta se ei ole tuonut pysyvää ratkaisua valtion osallistumiseen museolaitoksemme toiminnan rahoittamiseen.

Museoalalla tapahtuneen kehityksen johdosta valmisteltiin opetusministeriössä vuosina 1981—83 työryhmätyönä uudet esitykset museoiden valtionosuuksista ja -avustuksista annettavaksi laiksi museotoimen aluehallintokomitean mietinnön pohjalta. Tämän jälkeen on valmistunut vielä kulttuuri- ja vapaa-aikatoimen valtionosuustyöryhmän muistio, jossa esitetään yhtenäistä kuntien kantokäyttöluokitukseen mukaan porrastettua kulttuuri- ja vapaa-aikatoimen kaikki eri osa-alueet kattavaa valtionapujärjestelmää.

Eduskunta on vastauksessaan hallituksen esitykseen valtion tulo- ja menoarvioksi vuodelle 1987 edellyttänyt, että esitys museolaiksi saatetaan eduskunnan käsiteltäväksi viimeistään vuoden 1988 aikana. Hallitus on tulo- ja menoarvioesityksessä vuodelle 1988 ilmoittanut antavansa vuoden 1988 aikana eduskunnalle esityksen laiksi museoiden valtionosuuksista ja -avustuksista ja ilmoittanut, että laki on tarkoitus saattaa voimaan vuonna 1989.

3. Esityksen organisatoriset vaikutukset

Lakiehdotuksen toteuttaminen ei edellytä valtionhallinnossa organisatorisia muutoksia, koska ehdotuksen mukaisen valtionapujärjestelmän hallintoon tarvittava yksikkö on muodostettu jo museovirastoa koskevassa asetuksessa (172/72). Opetusministeriö on muista syistä 1988 asettanut toimikunnan tutkimaan museoviraston organisaatiota ja toimintaedellytyksiä. Samoin opetusministeriö on asettanut toimikunnan suunnittelemaan valtion keskus-aidemuseon perustamista.

Ehdotetun valtionosuusmenettelyn hallinnollisen yksinkertaisuuden vuoksi ehdotus ei aiheuta merkittävää henkilöstön lisäystarvetta museovirastossa eikä kunnallishallinnossa.

4. Esityksen taloudelliset vaikutukset

Lakiehdotuksen mukaan valtionosuuden laskentaperusteena käytetään museoiden edellis-

le vuodelle museoammattillista työntekijää koh-
ti vahvistettuja keskimääräisiä käyttökustan-
nuksia sekä arviota kustannustason muutok-
sesta. Vuoden 1989 lakisääteiset valtionavut
määräytyisivät kuitenkin vuoden 1987 todellisten
keskimääräisten kustannusten sekä vuosina
1987—89 tapahtuvan kustannustason muutok-
sen perusteella.

Seuraavassa kustannuslaskelmassa, joka pe-
rustuu museoiden vuoden 1987 alustaviin tilin-
päätöksiin, valtionosuuteen oikeuttavien käyt-
tömenojen määrä on laskettu vähentämällä jo
nimettyjen maakuntamuseoiden ja aluetaidemuseoiden
kokonaismenoista huoneistomenot
sekä korot ja poistot. Jakamalla näin saatu
markkamäärä (78,1 miljoonaa markkaa) museoi-
den vakinaisen päätoimisen museoammattillisen
henkilökunnan lukumäärällä (212) saadaan
valtionosuuteen oikeuttavien käyttömenojen
työntekijäkohtainen markkamäärä, joka on
368 400 markkaa.

Maakuntamuseot ja aluetaidemuseot	(1 000 mk)
Kokonaismenot	104 200
— kiinteistömenot	26 100
<hr/>	
Valtionosuuteen oikeuttavat käyttömenot	78 100

Ehdotuksen mukaisesti kantokykyluokittain
porrastettuna maakunta- ja aluetaidemuseoi-
den valtionosuudet vuositasolla ovat yhteensä
noin 28 miljoonaa markkaa. Laki ehdotetaan
tulevaksi voimaan joulukuun alusta 1989, jo-
ten tulo- ja menoarvioesitykseen esitetään val-

tionosuuksia varten 2,3 miljoonaa markkaa
vuonna 1989. Kyseiset museot saavat vuonna
1988 valtionavustuksia yhteensä noin 7 miljoonaa
markkaa. Lisäys on vuositasolla näin ollen
noin 21 miljoonaa markkaa.

Edellisen lisäksi vuoden 1989 valtion tulo- ja
menoarviossa tarvitaan määrärahat edellä mai-
nittujen museoiden menoihin tammi—marras-
kuuksi sekä muiden kuin edellämäinittujen
museoiden, joista suurimpana ryhmänä ovat
eräät taiteenalan erikoismuseot, harkinnanva-
raisiin valtionavustuksiin samoin kuin museoi-
den rakentamisavustuksiin. Vuonna 1988 näi-
den pääasiassa veikkauksen ja raha-arpajaisten
voittovaroista myönnettävien eri momenteilla
olevien valtionavustusten osuus on yhteismää-
rältään noin 16,3 miljoonaa markkaa.

Jo nimettyjen maakuntamuseoiden ja alue-
taidemuseoiden lisäksi tultaneen myöhemmin
nimeämään noin 60 lakimääräisen valtionosuu-
den piiriin otettavaa museota. Järjestelmän
ollessa voimassa koko laajuudessaan voidaan
vuotuisiksi lakisääteisiksi valtionosuuksiksi ar-
vioida noin 42 miljoonaa markkaa. Tämän
lisäksi tarvittaneen harkinnanvaraisia valtion-
avustuksia noin 8 miljoonaa markkaa.

Maakuntamuseoiden ja aluetaidemuseoiden
valtionosuudet maksettaisiin 1.12.1989 lukien
valtion tulo- ja menorvion momentilta
29.94.30 (museoiden valtionosuus ja -avustus).
Muiden museoiden valtionavustuksiin sekä
museoiden rakentamisavustuksiin käytettäisiin
vuonna 1989 veikkauksen ja raha-arpajaisten
voittovaroja tieteen, taiteen ja urheilun tuke-
miseen.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotuksen perustelut

1 luku. Yleisiä säännöksiä

1 §. Lain tarkoituksena on järjestää museoil-
le annettava valtion taloudellinen tuki pääasial-
lisesti lakisääteiselle pohjalle.

2 §. Valtaosa valtionosuusjärjestelmän pii-
riin tulevista museoista on kuntien omistukses-
sa, ja kunnat vastaavat paljolti myös yksityis-
ten ylläpitämien museoiden taloudesta. Tämän

johdosta ehdotetaan, että kaikille museoille
annettavien valtionosuuksien ja -avustuksien
osalta noudatetaan kuntien ja kuntainliittojen
valtionosuuksista ja -avustuksista annetua la-
kia (35/73), jäljempänä valtionosuuslaki.

Pykäläehdotuksen 1 momentissa on lueteltu
ne valtionosuuslain pykälät, joita ei noudateta
tätä lakia sovellettaessa. Valtionosuutta tai
-avustusta ei ehdoteta myönnettäväksi perus-
tamiskustannuksiin, lukuun ottamatta lakiehdotuksen
9 §:n harkinnanvaraista valtionavus-

tusta museotilojen hankinnasta, rakentamisesta ja peruskorjaamisesta aiheutuviin kustannuksiin. Valtionosuuden laskennallisuuden vuoksi ei myöskään valtionosuuslain ennakkoa koskevia viittaussäännöksiä sovelleta. Näin ollen ei perustamiskustannuksiin myönnettävän valtionosuuden ehtoa ja menettelyä eikä ennakkoa sääteleviä valtionosuuslain 3, 4, 6, 7, 9—13, 14 a ja 16—22 §:ää ehdoteta sovellettaviksi.

Valtionosuuslain 7 §:ssä on säännökset käyttökustannuksista tehtävistä vähennyksistä muun muassa pääsymaksutulojen osalta. Koska museoiden taloudessa näillä tuloilla on hyvin vähäinen merkitys, ei ole tarkoituksenmukaista edellyttää näiden tulojen vähentämistä käyttömenojen määrästä.

Erotuksen tekemiseksi harkinnanvaraisiin valtionavustuksiin kutsutaan valtionosuuslakia sovellettaessa myös yksityisten ylläpitämälle museolle myönnettävää lakisääteistä valtionavustusta valtionosuudeksi.

Valtionosuuskien ja -avustusten käsittely ehdotetaan annettavaksi museoviraston tehtäväksi. Opetusministeriö päättää kuitenkin lain 7 §:ssä tarkoitetuista valtionavustuksista.

3 §. Museon tulee täyttää tässä pykälässä luetellut yleiset edellytykset, jotta se voi saada tämän lain mukaista valtionosuutta tai -avustusta. Edellytykset ovat pääpiirteittäin samat kuin tällä lailla kumottavassa valtioneuvoston päätöksessä.

2 luku. Valtionosuus

4 §. Valtionosuutta tulisivat tämän pykälän 1 momentin mukaan saamaan suoraan lain perusteella maakuntamuseoksi ja aluetaidemuseoksi nimetyt museot. Lakisääteisen valtionosuuden piiriin tulisivat lain voimaantullessa valtioneuvoston päätöksen nojalla nimetyt maakuntamuseot ja aluetaidemuseot.

Pykälän 2 momentilla on tarkoitus turvata myös muille museoille mahdollisuus päästä valtionosuuden piiriin.

Tulevaisuudessa valtakunnallisiksi erikoismuseoiksi nimettävät museot ovat kehittyneet erilaisten omistus- ja rahoitussuhteiden pohjalta ja valtionavun suuruus niiden osalta vaihtelee huomattavasti. Tässä vaiheessa erikoismuseoille ehdotetaan myönnettäväksi harkinnanvaraista valtionavustusta veikkauksen ja raharpajaisten voittovaroista suoraan opetusmi-

nisteriöstä, jolta nämä museot nytkin saavat valtionavustuksensa. Opetusministeriö voisi nimetä näitä museoita valtakunnallisiksi erikoismuseoiksi, jolloin ne tulisivat lakisääteisen valtionosuuden piiriin.

Opetusministeriö voisi nimetä myös muun museoammatillisesti hoidetun museon museoksi, joka tulee lakisääteisen valtionosuuden piiriin. Ehdotuksen mukaan tällaisen museon tulee täyttää 3 §:n mukaiset yleiset ehdot ja tämän lisäksi sillä tulee olla päätoiminen museonjohtaja. Museoiden perustehtävän, aineellisen kulttuuri- tai luonnonperinnön tallentamisen ja säilyttämisen takia on tärkeää, että museokokoelmien säilytys-, hoito- ja sijoituskysymykset sekä museotilojen käytön ratkaisee museoammatillisesti koulutettu henkilökunta. Tästä syystä on katsottu tarpeelliseksi, että valtionosuutta saavalla museolla on päätoiminen museonjohtaja ja että hänelle annetaan päätösvalta museoammatillista asiantuntemustaan vaativissa kysymyksissä. Museotoiminnan kannalta olisi tarkoituksenmukaista, että museonjohtaja toimisi kunnallisen lautakunnan esittelijänä museon toimintaa koskevissa kysymyksissä.

5 §. Museon käyttömenoina luetaan muut kuin kiinteistönhoidosta ja ylläpidosta aiheutuvat kustannukset. Valtionosuuteen oikeuttavien käyttömenojen määrä ehdotetaan laskettavaksi siten, että museoiden valtionosuuteen oikeuttavien käyttömenojen kokonaismäärä jaetaan museoiden vakinaisen päätoimisen museoammatillisen henkilökunnan lukumäärällä, jolloin saadaan työntekijäkohtainen käyttömenojen määrä. Museoammatillinen henkilö määriteltäisiin asetuksessa. Käyttömenojen määrää laskettaessa otetaan huomioon kaikki saman hallintokunnan alaisuudessa toimivat museoyksiköt. Käyttömenojen määräksi vahvistetaan edelliselle vuodelle vahvistettu käyttömenojen määrä korotettuna kuluvan ja seuraavan vuoden kustannustason muutosta koskevan arvion perusteella. Kuntien kantokykyluokituksen perusteella määräytyvien valtionosuusprosenttien mukaan lasketaan valtionosuudet eri kantokykyluokissa oleville museoille.

Lain mukaisten käyttömenojen ulkopuolelle jääviä kustannuksia ovat kiinteistökustannukset, muun muassa lämmityksestä, sähköstä, siivoustarvikkeista ja kunnossapidosta aiheutuvat kustannukset sekä museon tiloihin liittyvät korot, poistot ja vuokrat. Kiinteistöjen ylläpi-

toon ja hallintaan liittyvistä erilaisista järjestelyistä riippumatta museot saatettaisiin näin valtionosuusmenettelyssä samanlaiseen asemaan.

Tarkoituksena on seurata museoiden menokehitystä ja tarvittaessa korottaa vahvistettavien käyttömenojen määrää mikäli valtionosuuteen oikeuttavat käyttömenot ovat kasvaneet olennaisesti enemmän kuin yleinen kustannustason nousu olisi edellyttänyt.

6 §. Koska kunnilla on huomattava merkitys lähes kaikkien museoiden taloudelle, ehdotetaan valtionosuus porrastettavaksi kuntien kantokykyluokitukselta annetussa laissa (649/85) tarkoitettua kantokykyluokituksen perusteella.

Lakiehdotuksessa ehdotetaan museoiden valtionosuuteen oikeuttaviin museoammatillista työntekijää kohti laskettuihin käyttömenoihin annettavaksi valtionosuutta 15—42 prosenttia kunnan kantokykyluokasta riippuen. Maakuntamuseoille ja aluetaidemuseoille valtionosuus suoritettaisiin kuitenkin alueellisten tehtävien vuoksi 7 prosenttiyksikköä suurempana.

3 luku. Valtionavustukset

7 §. Opetusministeriön myöntämän valtionavustuksen piirissä on eräitä museoita, joilla on erityistä yhteiskunnallista, tieteellistä tai taiteellista merkitystä. Kun nämä valtakunnalliseksi erikoismuseoiksi tulevaisuudessa todennäköisesti nimettävät museot ovat kehittyneet erilaisten omistussuhteiden pohjalta ja valtionavun suuruus niiden rahoituksesta vaihtelee, ehdotetaan että nämä museot saisivat edelleen harkinnanvaraista valtionavustusta opetusministeriöltä veikkauksen ja raha-arpajaisten voittovaroista.

Nämä museot voisivat tulla lakisääteisen valtionosuuden piiriin sitä mukaa kuin opetusministeriö tulo- ja menoarviossa osoitettujen määrärahojen puitteissa nimeää niitä valtakunnalliseksi erikoismuseoiksi. Lisäksi ehdotetaan säädettäväksi, että opetusministeriön nimeämät valtakunnalliset erikoismuseot voisivat erityisistä syistä saada opetusministeriöltä valtionavustusta veikkauksivoittovaroista. Tämä lisäavustus on tarpeen yhtäältä näiden museoiden erityisen tieteellisen, taiteellisen tai muun yhteiskunnallisen merkityksen vuoksi ja toisaalta sen vuoksi, että osa näistä museoista saa nykyisin valtakunnallisen merkityksensä vuoksi huomattavasti suurempaa valtionavustusta

kuin ne tulisivat saamaan lakisääteisen prosenttiosuuden nojalla valtionosuutta.

8 §. Lakiehdotuksella luotava museoiden avustusjärjestelmä on tarkoitettu kattamaan myös ne museot, joita ei hoideta museoammatillisesti.

Vaikka tällaiset museot voivat usein olla tiloiltaan ja resursseiltaan puutteellisia, ne kuitenkin yleensä sisältävät merkittäviä kokoelmia. Niillä on myös merkitystä opintokokoelmina ja yleisöä palvelevina laitoksina. Harkinnanvarainen valtion tuki näille museoille on edelleen tarpeellista, koska suuri osa maamme kulttuuriperinnöstä on sijoitettu näihin museoihin. Museon on luonnollisesti täytettävä lain 3 §:ssä mainitut valtionavustuksen saamiselle asetetut yleiset ehdot.

9 §. Museotoiminnalle ovat välttämättömiä asianmukaiset säilytys-, konservointi-, tutkimus-, näyttely- ja muut tilat. Tämän johdosta ehdotetaan, että museovirasto voisi harkinnan mukaan valtion tulo- ja menoarviossa olevan määrärahan rajoissa myöntää valtionavustuksia näiden tilojen hankinnasta, rakentamisesta tai peruskorjauksesta aiheutuviin kustannuksiin.

4 luku. Erinäisiä säännöksiä

10 §. Museoiden valtionavustuksiin käytetään nykyisin veikkauksen ja raha-arpajaisten voittovaroja. Tarkoituksena on, että ehdotuksen mukaiset valtionosuudet ja -avustukset rahoitettaisiin ensisijaisesti varsinaisin tulo- ja menoarviovaroin, mutta tarvittaessa valtionavustuksiin voitaisiin käyttää myös veikkauksen ja raha-arpajaisten voittovaroja.

11 §. Milloin museon henkilökunnassa, tiloissa, hallinnossa tai organisaatiossa tapahtuu muutoksia, jotka muuttavat museotoiminnan harjoittamisen edellytyksiä siten, ettei museo enää täytä vaadittuja ehtoja tai sen toiminnallinen taso muutosten seurauksena laskee, tulee valtionosuutta ja -avustusta voida tarkistaa tai lakkauttaa se kokonaan.

Jos museon toiminta kokonaan lopetetaan, kokoelmat olisi 3 §:n 4 kohdassa tarkoitettujen määräysten perusteella luovutettava korvausta jollekin muulle oikeuskelpoiselle yhteisölle museokokoelmina säilytettäväksi. Valtionosuudella tai -avustuksella suoranaisesti hankittua osaa kokoelmista koskee valtion-

osuuslain 24 §:n velvollisuus suhteellisen osuuden palauttamisesta.

12 §. Lain täytäntöönpanosta sekä maakuntamuseoiden, aluetaidemuseoiden, valtakunnallisten erikoismuseoiden ja muiden 4 §:ssä tarkoitettujen museoiden nimeämisestä ja tehtävistä sekä museoammatillisen henkilökunnan käsitteestä ja kelpoisuusehdoista säädetäisiin asetuksella.

5 luku. Voimaantulo

13 §. Kun kysymys on valtioneuvoston päätökseen perustuvan valtionavustusjärjestelmän korvaamisesta lakiin perustuvalla valtionosuus- ja avustusjärjestelmällä, on tarkoituksenmukaista, että museoiden valtionavustuksen perusteista annettu valtioneuvoston päätös kumotaan suoraan lailla.

Käyttömenojen määrää ensimmäisen kerran vahvistettaessa käytetään perusteena vuoden 1987 todellisia keskimääräisiä käyttömenoja, joita korotetaan kuluvan vuoden ja seuraavan vuoden kustannustason muutosta koskevan arvon perusteella.

Vaikka ehdotettavan järjestelmän ja nykyisen valtioneuvoston päätökseen perustuvan järjestelmän erot ovat merkittävät, on katsottu tarkoituksenmukaiseksi, että nykyisten maakuntamuseoiden ja aluetaidemuseoiden nimeämiset pysyvät voimassa sellaisenaan.

Kun lain tarkoituksena on tukea museoiden kehittämistä sekä parantaa myös maakuntamuseoiden ja aluetaidemuseoiden kautta tapahtuvan alueellisen museotoiminnan edellytyksiä,

on lain voimaantullessa huolehdittava siitä, että museoiden ammatillinen henkilökunta ei vähene. Tästä syystä on perusteltua, että henkilö, joka tämän lain voimaantullessa on museoammatillisessa virassa tai toimessa katsotaan edelleen kyseiseen virkaan tai toimeen kelpoiseksi. Niinikään nykyisin valtionavustuksella maakunnallista museotoimintaa varten palkattu työntekijä (maakuntamuseo-, aluetaidemuseo-, muinaismuisto- ja rakennustutkijat) luetaan valtionapua laskettaessa vakinaiseksi työntekijäksi työsuhteen laadusta riippumatta.

2. Tarkemmat säännökset ja määräykset

Maakuntamuseoiden, aluetaidemuseoiden ja valtakunnallisten erikoismuseoiden sekä 4 §:ssä tarkoitettujen muiden museoiden nimeämisestä, tehtävistä ja lain täytäntöönpanoon liittyvistä seikoista säädetäisiin tarkemmin museoiden valtionosuuksista ja -avustuksista annettavalla asetuksella. Lisäksi opetusministeriö antaisi asetuksesta tarkempia ohjeita. Asetusluonnos on esityksen liitteenä.

3. Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan 1 päivänä joulukuuta 1989.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

L a k i

museoiden valtionosuuksista ja -avustuksista

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleisiä säännöksiä

1 §

Kulttuuri- ja luonnonperinnön tallentamista, tutkimista ja näytteillä pitämistä varten museoiden taloudellisia toimintaedellytyksiä kehitetään myöntämällä museoille valtionosuutta ja -avustusta niin kuin tässä laissa säädetään.

2 §

Tässä laissa tarkoitettuihin valtionosuuksiin ja -avustuksiin sovelletaan kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annettua lakia (35/73), jäljempänä valtionosuuslaki, lukuun ottamatta sen 3, 4, 6, 7, 9—13, 14 a ja 16—22 §:ää, jollei tässä laissa toisin säädetä.

Muun kuin kunnan tai kuntainliiton ylläpitämälle museolle myönnettävällä valtionosuudella tarkoitetaan tässä laissa museon käyttökustannuksiin suoritettavaa lakisääteistä valtionavustusta. Siitä on soveltuvin osin voimassa, mitä 1 momentissa mainitussa laissa säädetään valtionosuudesta.

Tässä laissa säädettyjä tehtäviä valtion asianomaisena viranomaisena hoitaa museovirasto, jollei tässä laissa toisin säädetä.

3 §

Valtionosuutta ja -avustusta voidaan tämän lain nojalla myöntää museolle, joka täyttää seuraavat valtionosuuden ja -avustuksen saamisen yleiset edellytykset:

1) museota ei ylläpidetä taloudellisen voiton tavoittelemiseksi;

2) museon omistaa kunta, kuntainliitto tai sellainen rekisteröity yhdistys tai säätiö, jonka sääntömääräisiin tehtäviin kuuluu museotoiminnan harjoittaminen tai museon ylläpitäminen;

3) kunnan tai kuntainliiton omistaman museon hallinnosta on määrätty johtosäännöllä ja yksityisellä museolla on museoviraston hyväksymät museon toimintaa ohjaavat säännöt;

4) museota ylläpitävän yhdistyksen tai säätiön säännöissä on turvattu museon kokoel-

mien säilyminen museokokoelmina myös yhdistyksen tai säätiön lopettaessa toimintansa;

5) museolle on nimetty hoitaja;

6) museon hallussa olevat esineet ja arkistoina säilytetään huolellisesti ja niitä jatkuvasti hoidetaan ja niistä pidetään asianmukaista luetteloa;

7) museolla on tarpeelliset säilytys-, näyttely- ja muut huonetilat, jotka täyttävät myös kohtuulliset turvallisuusvaatimukset; sekä

8) kokoelmia pidetään säännöllisin määräajoin yleisön nähtävillä ja museon hallussa olevat esineet ja muu aineisto ovat tutkijoiden käytettävissä.

2 luku

Valtionosuus

4 §

Valtionosuutta suoritetaan opetusministeriön nimeämälle maakuntamuseolle ja aluetaidemuseolle.

Opetusministeriö voi tulo- ja menoarvion rajoissa ja museoviraston esityksestä hyväksyä valtionosuuteen oikeutetuksi myös valtakunnallisen erikoismuseon ja muun museon. Edellytyksenä hyväksymiselle on, että museolla on päätoiminen museonjohtaja, jonka tehtävänä on huolehtia museon tallennus-, tutkimus- ja näyttelytoiminnasta.

5 §

Valtionosuutta myönnetään museon käyttömenoihin, ei kuitenkaan kiinteistön hoidosta ja ylläpidosta aiheutuviin kustannuksiin.

Museovirasto vahvistaa vuosittain seuraavaa vuotta varten museoiden jokaista vakinaista päätoimista museoammattillista työntekijää kohden lasketun käyttömenojen markkamäärän. Käyttömenojen määräksi vahvistetaan edelliselle vuodelle vahvistettu käyttömenojen määrä korotettuna kuluvan vuoden ja seuraavan vuoden kustannustason muutosta koskevan arvion perusteella sen mukaan kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

Edellä 2 momentissa tarkoitettua käyttömenojen määrää korotetaan ottamalla huomioon

valtionosuuden piiriin otettavien uusien museoammatillisten työntekijöiden määrä ja muiden käyttömenojen lisäys sen mukaan kuin valtion tulo- ja menoarviossa päätetään.

6 §

Museolle suoritetaan valtionosuutta kuntien kantokykyluokituksen annettussa laissa (649/85) tarkoitetun museon sijaintikunnan kantokykyluokan mukaan seuraavasti:

Kantokykyluokka	Valtionosuus %:a käyttömenoista
1	42
2	39
3	36
4	33
5	30
6	27
7	24
8	21
9	18
10	15

Maakuntamuseolle ja aluetaidemuseolle valtionosuus suoritetaan alueellisten tehtävien vuoksi 7 prosenttiyksikköä suurempana.

3 Luku

Valtionavustukset

7 §

Opetusministeriö voi myöntää valtakunnallisesti merkittävälle museolle harkinnanvaraista valtionavustusta veikkauksen ja raha-arpajaisen voittovaroista tieteen, taiteen ja urheilun tukemiseen osoitetuista varoista.

Mikäli tällainen museo nimetään valtakunnalliseksi erikoismuseoksi, jolloin se saa 6 §:ssä tarkoitettua valtionosuutta, opetusministeriö voi sen tieteellisen, taiteellisen tai muun yhteiskunnallisen merkityksen vuoksi myöntää sille lisäksi valtionavustusta edellä 1 momentissa mainituista varoista.

8 §

Muulle museolle, joka ei saa tämän lain mukaista valtionosuutta, voidaan valtion tulo- ja menoarviossa olevan määrärahan rajoissa myöntää valtionavustusta.

9 §

Tämän lain 3 §:n edellytykset täyttävälle

museolle voidaan myöntää valtion tulo- ja menoarviossa olevan määrärahan rajoissa valtionavustusta museotilojen hankintaan, rakentamiseen ja peruskorjaamiseen.

4 luku

Erinäisiä säännöksiä

10 §

Tämän lain 7—9 §:n mukaisiin valtionavustuksiin käytetään ensisijaisesti niitä määrärahoja, jotka valtion tulo- ja menoarviossa on osoitettu veikkauksen ja raha-arpajaisen voitovaroista tieteen, taiteen ja urheilun tukemiseen.

11 §

Jos museon omistussuhteessa, järjestysmuodossa tai toiminnassa tapahtuu muutoksia, jotka saattavat koskea tämän lain mukaisia edellytyksiä tai museon valtionosuuden määrästä tehdyn päätöksen perusteita, museovirasto voi tarkistaa museon valtionosuutta koskevat päätökset.

Jos museo ei täytä valtionosuuden tai -avustuksen saamiselle säädettyjä ehtoja, museovirasto voi keskeyttää taikka osaksi tai kokonaan lakkauttaa valtionosuuden tai -avustuksen maksamisen.

12 §

Tarkemmat säännökset maakuntamuseon, aluetaidemuseon ja valtakunnallisen erikoismuseon sekä muun 4 §:n 2 momentissa tarkoitetun museon nimeämisen edellytyksistä, nimeämisestä, tehtävistä sekä museoammatillisen henkilökunnan määrittelystä ja muusta tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

5 luku

Voimaantulo

13 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1989.

Edellä 5 §:n 2 momentissa tarkoitettu käytömenojen määrä vuodelle 1989 vahvistetaan valtionosuuteen oikeutettujen museoiden vuoden 1987 keskimääräisten kustannusten perusteella.

Tällä lailla kumotaan museoiden valtionavustuksen perusteista 29 päivänä maaliskuuta 1979 annettu valtioneuvoston päätös (404/79).

Tämän lain voimaan tullessa ovat valtionosuuteen tämän lain mukaisesti oikeutettuja edellä 3 momentissa mainitun valtioneuvoston päätöksen mukaisesti nimetyt maakuntamuseot ja aluetaidemuseot. Muiden museoiden nimeämisestä valtionosuuden piiriin kuuluviksi päätetään 4 §:ssä säädetyssä järjestyksessä.

Henkilö, joka tämän lain voimaan tullessa on museoammatillisessa virassa tai toimessa,

katsotaan sen estämättä mitä asetuksella säädetään virkojen tai toimien kelpoisuusvaatimuksista, edelleen virkaansa tai toimeensa kelpoiseksi. Valtionavustuksella maakuntamuseoon tai aluetaidemuseoon alueellista museotoimintaa varten palkattu työntekijä luetaan valtionosuutta laskettaessa vakinaiseksi työntekijäksi työsuhteen laadusta riippumatta.

Helsingissä 21 päivänä lokakuuta 1988

Tasavallan Presidentti
MAUNO KOIVISTO

Opetusministeri *Christoffer Taxell*

Asetus museoiden valtionosuuksista ja -avustuksista

Opetusministerin esittelystä säädetään museoiden valtionosuuksista ja -avustuksista päivänä kuuta 198 annetun lain (/8) 12 §:n nojalla:

Museon nimeäminen

1 §

Opetusministeriö nimeää valtion tulo- ja menoarvion rajoissa museoviraston esityksestä ja saatuaan museoasiain neuvottelukunnan lausunnon maakuntamuseot, aluetaidemuseot ja valtakunnalliset erikoismuseot ja määrää niiden toiminta- tai toimialueen. Opetusministeriö nimeää myös museoviraston esityksestä ja saatuaan museoasiain neuvottelukunnan lausunnon museoiden valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain (/) 4 §:n 2 momentissa tarkoitetun muun museon.

2 §

Maakuntamuseoksi tai aluetaidemuseoksi voidaan nimetä museo, joka tallentaa, tutkii ja pitää näytteillä aineellista kulttuuri- tai luonnonperintöä ja jolla on maakunnallinen toiminta-alue.

Edellytyksenä museon nimeämiselle maakuntamuseoksi tai aluetaidemuseoksi on sen lisäksi, mitä museoiden valtionosuuksista ja avustuksista annetun lain 3 §:ssä ja edellä 1 momentissa on säädetty:

1) että museolla on johtosääntö, jossa on määräykset maakunnallisesta toiminnasta;

2) että museo maakunnallisessa toiminnassaan noudattaa museoviraston hyväksymiä toimintaperiaatteita; ja

3) että museossa on riittävä määrä vakinaisia päätoimisia museoammattillisia työntekijöitä, joilla on tässä asetuksessa säädetty kelpoisuus.

3 §

Valtakunnalliseksi erikoismuseoksi voidaan nimetä museo, joka erikoisalallaan harjoittaa

valtakunnallisesti merkittävää tallennus-, tutkimus- ja näyttelytoimintaa.

Edellytyksenä museon nimeämiselle valtakunnalliseksi erikoismuseoksi on sen lisäksi, mitä museoiden valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain 3 §:ssä ja edellä 1 momentissa on säädetty:

1) että museolla on johtosääntö, johon sisältyvät määräykset museon erikoisalasta ja erikoisalan valtakunnallisesta vastuusta ja hoitamisesta;

2) että museon valtakunnallisessa toiminnassaan noudatetaan museoviraston hyväksymiä toimintaperiaatteita; ja

3) että museossa on riittävä määrä vakinaisia päätoimisia museoammattillisia työntekijöitä, joilla on tässä asetuksessa säädetty kelpoisuus.

Maakuntamuseoiden, aluetaidemuseoiden ja valtakunnallisten erikoismuseoiden tehtävät

4 §

Maakuntamuseon ja aluetaidemuseon tehtävänä on sen lisäksi, mitä muutoin on säädetty:

1) edistää ja ohjata museotoimintaa toiminta-alueellaan;

2) neuvoa ja opastaa alueensa muita museota museotyössä;

3) antaa lausuntoja ja tehdä aloitteita alueensa museotoimintaa koskevissa asioissa;

4) järjestää tarpeen mukaan alueensa muiden museoiden vastuullisille hoitajille koulutus- ja neuvottelutilaisuuksia;

5) huolehtia alueensa museotoimintaan liittyvien keskusrekisterien ja -arkistojen ylläpidosta; sekä

4) järjestää tarpeen mukaan alueensa muiden museoiden vastuullisille hoitajille koulutus- ja neuvottelutilaisuuksia;

5) huolehtia alueensa museotoimintaan liittyvien keskusrekisterien ja -arkistojen ylläpidosta; sekä

6) huolehtia niistä kohtuullisiksi katsottavista valtiolle kuuluvista museoalan tehtävistä, joista on museoviraston kanssa erikseen sovittu.

5 §

Valtakunnallisen erikoismuseon tehtävänä on sen lisäksi, mitä muutoin on säädetty:

1) neuvoa ja opastaa muita museoita alansa kuuluvissa kysymyksissä;

2) huolehtia tarpeen mukaan samaa erikoisalaa edustavien museoiden keskinäisestä yhteistyöstä;

3) antaa lausuntoja ja tehdä aloitteita omaa erikoisalaansa koskevilla asioissa;

4) huolehtia erikoisalansa museokokoelmien valtakunnallisten rekisterien ylläpidosta; sekä

5) huolehtia niistä kohtuullisiksi katsottavista valtiolle kuuluvista museoalan tehtävistä, joista on museoviraston kanssa erikseen sovittu.

Virkojen ja toimien kelpoisuusvaatimukset

6 §

Lakisääteistä valtionosuutta saavan museon museoammatillisia virkoja ja toimia täytettäessä on noudatettava seuraavia kelpoisuusvaatimuksia:

museonjohtajan tai vastaavan virkaan tai toimeen siihen soveltuva korkeakoulussa suoritettu loppututkinto ja vähintään kahden vuoden museoalan työkokemus; ja

amanuenssin, tutkijan tai vastaavan virkaan tai toimeen siihen soveltuva korkeakoulussa suoritettu loppututkinto.

Konservaattorit, valokuvaajat, näyttelysuunnittelijat, piirtäjät sekä kirjaston- ja arkistonhoitajat tai vastaavat, joilla on korkeakoulutai opistotasoinen tutkinto taikka muutoin hankittu riittävä museoammatillinen pätevyys, luetaan myös museoammatillisiin henkilöihin.

Valtionosuuden ja -avustuksen hakeminen, myöntäminen ja käytön valvonta

7 §

Hakemus museon nimeämiseksi maakuntamuseoksi, aluetaidemuseoksi tai valtakunnalliseksi erikoismuseoksi sekä museon oikeuttamiseksi valtionosuuteen museoiden valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain 4 §:ssä tarkoitetulla tavalla on toimitettava museovirastolle. Hakemukseen on liitettävä selvitys museon hallinnosta, henkilökunnasta, vuotuisista käyttökustannuksista ja omistajan taloudellisesta asemasta sekä muut museoviraston edellyttämät selvitykset.

8 §

Lakisääteiseen valtionosuuteen oikeutetun museon tulee tehdä museovirastolle edellistä vuotta koskeva selvitys museon käyttökustannuksista ja museoammatillisen henkilökunnan määrästä sekä museoviraston ohjeiden mukaiset muut selvitykset huhtikuun loppuun mennessä.

Hakemus harkinnanvaraisen valtionavustuksen saamiseksi on tehtävä museovirastolle vastaavasti lokakuun loppuun mennessä. Hakemukseen on liitettävä yksityiskohtainen selvitys siitä, mihin tarkoitukseen avustusta haetaan sekä museoviraston ohjeiden mukaiset muut selvitykset. Lain 7 §:ssä tarkoitetun valtakunnallisen erikoismuseon hakemus tehdään kuitenkin opetusministeriölle.

9 §

Käyttömenot, joihin valtionosuus myönnetään lasketaan kertomalla museoiden valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain 5 §:n 2 momentissa tarkoitettu käyttömenojen keskimäärä museon museoammatillisen henkilöstön määrällä.

10 §

Tarkempia määräyksiä ja ohjeita tämän asetuksen soveltamisesta antaa tarvittaessa opetusministeriö.

11 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1989.

